

man ikke skulde vedtage en snævrere Begrænsning af Lovforslagets Varighed end den, der var foreslaaet af Regeringen. Vi vilde derved, udtalte jeg, handle i Overensstemmelse med den Tankegang, som allerede, da Loven af 17. Juli 1915 var til Behandling her første Gang, i Juni 1915, ledede Tinget til da at foreslaa og vedtage en snævrere Begrænsning end den, der den Gang var foreslaaet af Regeringen, saaledes at Loven kom til at udløbe 1. Januar i Stedet for 1. November. Vi lededes jo den Gang af den Betragtning, at hele Lovforslaget, efter sit Indhold og alle dets Forudsætninger var bundet til den øjeblikkelige, uregelmæssige Tilstand i Europa, at det var nødvendiggjort derved og ved de Indskrænkninger i Handelfriheden, der paahvilede de neutrale Stater som Følge af Krigsbegivenhederne i Europa, men at Loven ikke burde have Varighed udover det Tidspunkt, da denne Nødvendighed ophørte. Vi mente, at Rigsdagen hellere burde underkaste sig det Besvær, hvis Nødvendigheden skulde vedblive at være til Stede, atter at stemme for en Fortsættelse af Loven end være udsat for, at den beholdt sin Gyldighed udover den Tid, man tænkte sig Muligheden af, at Nødstilstanden eller Nødvendigheden for Loven kunde være ophørt. Jeg havde oprindeligt tænkt mig at sætte en noget snævrere Begrænsning end den, der nu foreslaas af mig her, nemlig at Tidsgrænsen sættes til 1. August i Stedet for 15. November, men en saadan snævrere Begrænsning stødte paa forskellige Vanskeligheder; særlig mente Regeringen, den højtærede Justitsminister, ikke at kunne tiltræde en saa snæver Begrænsning. Naar jeg derimod indskrænker mig til at foreslaa en Begrænsning til 1. August for Lovens Udløb, altsaa $3\frac{1}{2}$ Maaned tidligere end af Regeringen foreslaaet, har jeg Grund til at antage, at den højtærede Justitsminister vil kunne tiltræde dette Ændringsforslag, som jeg hermed skal til-lade mig at anbefale.

J. Pedersen: Fra vor Side er der intet at indvende mod denne Begrænsning.

Justitsministeren (Zahle): Som den ærede Forslagsstiller (Goos) udtalte, havde han Grund til at tro, at jeg for mit Vedkommende kunde tiltræde dette Ændringsforslag. Det kan jeg ogsaa. Det er mig lykkeligvis umuligt at bestride, at Krigen kan være sluttet 1. August, og saa er der

jo ikke mere Nødvendighed for denne Lov, og skulde, mod Forhaabningerne, de ekstraordinære Forhold til den Tid endnu gøre sig gældende i lignende Grad som nu, vil der neppe være Vanskeligheder ved at faa ordnet denne Sag med Rigsdagen til Juli.

Det stillede Ændringsforslag (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa sættes det saaledes ændrede Lovforslag til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 315).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af et *Mindretal* (Døcker, Knuth, Holger Petersen, Poul Rasmusen, Richelieu og Tvede):

Til § 25.

Paragraffen udgaar.

Det stillede Ændringsforslag sættes først til Forhandling.

Poul Rasmusen: Under Behandlingen af denne Sag her, saavel ved første som ved anden Behandling, er der fra forskellige Sider fremkommet meget store Betæneligheder ved Bestemmelsen i Forslagets § 25, som jo forhøjer Stempelafgiften ved Emissioner fra henholdsvis $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$ pCt. til i alle Tilfælde at være 1 pCt. Trods den Betænelighed, man havde, afstod man fra alle Sider ved dette Lovforslags anden Behandling fra at stille Ændringsforslag. Imidlertid maa jeg ind-